והא דינין קום עשה הוא וקא חשיב קום

עשה ושב אל תעשה נינהו *ואמר ר' יוחנן

מיתה מיובד כוכבים שעוסק בתורה חייב מיתה

מורשה ולא להם וליחשבה גבי שבע מצות

מ"ד מורשה מיגול קא גויל לה מאן דאמר

*מאורסה דינו כנערה המאורסה דבסקילה

מיתיבי היה *ר"ם אומר מניין שאפילו עובר

כוכבים ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול

כהנים לוים וישראלים לא נאמר אלא האדם

הא למדת שאפילו עובד כוכבים ועוסק

בתורה הרי הוא ככהן גדול התם בשבע

מצות דידתו: ר' חנינא בן גמליאל אומר אף

לא תאכלו זה אבר מן החי רבי חנינא

בן גמליאל אומר אף הרם מן החי מ"מ דרבי

תנינא בן גמליאל קרי ביה בשר בנפשו לא האכל דמו בנפשו לא תאכל ורבנן ההוא

*למישרי שרצים הוא דאתא כיוצא בדבר

אתה אומר °רק חזק לבלתי אכל הדם כי

הדם הוא הנפש וגו' [*] (רק חזק לבלתי אכל £

הדם זה אבר מן החי כי הדם הוא הנפשב

זה דם מן החי) ורבגן ההוא לדם הקוה

שהנשמה יוצאה' בו הוא דאתא למה 'לי

למיכתב לבני נח ולמה לי למשני בסיני

כדר' יוסי בר' חנינא דא"ר יוסי בר' חנינא

כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני

לזה ולזה נאמרה לבני נח ולא נשנית בסיני

לישראל נאמרה ולא לבני נח ואנו אין לנו

אלא גיד הנשה ואליבא דר' יהודה אמר מר

כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני

לזה ולזה נאמרה אדרבה מדנשנית בסימ

לישראל נאמרה ולא לבני נח מדאיתני

עבודת כוכבים בסיני ואשכחן דעגש עובדי

כוכבים עילווה ש"ם לזה ולזה נאמרה: לבני

נח ולא נשנית בסיני לישראל נאמרה ולא

לבני נה: אדרבה מדלא נישנית בסיני לבני

נה נאמרה ולא לישראל ליכא מידעם

דלישראל שרי *ולעובד כוכבים אסור ולא

והרי יפת תואר התם משום דלאו בני כיבוש

נינהו והרי פחות משוה פרומה התם *משום

דלאו בני מחילה נינהו: כל מצוה שנאמרה

לבני נח ונישנית בסיני לזה ולזה נאמרה

עין משפם נר מצוה קיב א מייי פיי מי מלכים כלים:

האדם - פרש"י ולית ליה לר"מ אתם קרוין אדם וקשה דבפ"ק דכריתות (דף ו:) פטר סך משמן המשחה לעובד כוכבים ומשמע דהוי מעמה משום דכתי' על בשר אדם לא יסך התם קרוין אדם מיהו מלינו למימר דמעמא משום דכל שישנו בסך ישנו בבל יסך וכל שאינו

רבי ירמיה ור"ת מפרש דיש היטק בין בכ"י ובע"י איתה אדם להאדם (כי אדם רטט ע"ד היתרון לאדם המעולה ומעוטר בתורת ה') תדע דלא מייתי בפרק הבא על

דגהות הגרא [א] גמ' רק חזק לכלתי אכול הדם זה אכר

The state of the s

במלרים כל האדם והבהמה (שמות ש) והא דקאמר הכא כהנים לוים וישראלי׳ לא נאמר ה"ק לא נאמ' אדם דלישתמע כהגים לוים וישראלים וה"ר משולם מן כחי כי הדם סוא פי' דוקה גבי פורענות קורה אותם אדם דאין ראוי לכתוב שם ישראל אבל גבי האדם וחי בהם ה"ל למכתב כהנים לוים וישראלים כמו שרגיל בכל מקום כדכתיב (ויקרה כה) אמור אל הכהנים (במדברית) ואל הלוים תדבר (שמות יד) דבר אל בני ישראל והכי איתא במדרש ויכולו מה אקוב לא קבה אל שלא הזכיר שמו על פורעטת אדם כי יהיה בעור בשרו נגע לרעת כי תהיה באדם ולא בישראל אלה יעמדו לברך את העם וגבי פורענות אלה יעמדו על הקללה והא דפריך התם מהגך קראי אף ע"ג דעובדי כוכבים נמי קרויים אדם מ"מ פריך שפיר כיון שמכנה גבי פורענות את ישראל באדם היכא דלא איירי אלא

בסך איט בכל יסך וי"ם דגרסי הכא

יבמתו (יבמות דף סח: ושם) מדכתיב

מי שדמו חלוק מבשרו: ורבנן החוא לדם הקוה - בפרק ביד הנשה (חולין קהי) מוקי לה דאבר מן החי טהג בין בטמאים בין בטהורי' והכא דמוקים לה לדם הקוה כמ"ד התם (דף ק:) איט טהג אלא בטהורין: באבור לבני נח. שובד טכבים ששבת לא שייך כאן דישראל

בעובדי כוכבים לא היה לו לקרותן

אדס*: בדס מן המי · ולרבגן אדס מן המי · ולרבגן אבר מן החי וקשה דתגא דלעיל

(דף נה) (דדרים) דנ"ל חבר מן החי

מאכל תאכל ולא מוקי האי קרא

אלא למישרי שרצים כדנפקא לקמן

הוזהרו לשבות: מידעם דלישראל שרי. בדבר שהוא מטוה לישראל לא אמריכן הכי העובד כוכבים ששבת חייב ולישראל מלוה אף על גב דבשני בשבת אין מלוה לישראל מ"מ יש עליו מלות שביתת שבת ועל העוברים דעובד כוכבים חייב וישראל פטור אט"ג דפטור מ"מ לא שרי מיהו קשה דאמריגן בפרק בן סורר ומורה (לקמן דף כבו) ילה רחשו חין טוגעין בו דחין דוחין נפש מפני נפש אבל קודם

שילא ראשו החי' פושטת ידה וחתכתו לאברים ומוליאה כדי להליל את אמו וכה"ג בעובד כוכבים אסור כיון שהוזהרו על העוברים וי"ל דהא נמי בישראל מלוה כדי להליל ואפשר דאפילו בעובד כוכבים שרי :

ופפ דינין קום עשם . משפט הוא וקא חשיב : ומשני קום עשם ושב אל בשבה הום . קום עשה משפט ושב ואל העשה עול אפילו אינו מצוה לעשות משפט והוא יושב ובטל מוזהר הוא שלא לעשות שול ואזהרת לא העשו שול (ויקרא ים) אינה קום עשה משפט אלא לחודה קיימא שב והבטל מלח מעשה עול אבל אוהרת תורה אור

לה תשבות על כרחיך אינה אלה קום משה: מורשה לנו - ולח להם וחיכח משום גזל כדמפרש:מורשה מפורסה. אמוראי איכא דדרשי בהו גבי עם הארץ בפרק אנו טוברין בפסחים נייים שנאמר °רגורה צוה לנו משה מורשה לנו (דף מם:): מיגול קם גול לם · והח קא חשיב גזל וכן נערה המאורסה דהא בכלל גילוי עריות הוא: כפדם . ר"מ דלית ליה אתם קרוין אדם ולא עובדי כוכבים קרוין אדם ור"ש היא דדרש לה במסכת יבמות (דף סתי): יהיל שנאמר "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם בשבע מלום דידפו - עוסקין בחלכות

חותן שבע מלות להיות בקיחין בהן: בשר. בעוד נפשו קיימת לא תאכלו זהו אבר מן החי ודמו לדרשא אחרינא למשרי אבר מן החי דשרנים כדלקמן בשמעתין: כיולא כדכר אסס אומר . המיההדם מן החי: ת"ר "אך בשר בנפשו דמו שחף ישראל החתרו על דם מן החי בסיני ומשום חיות ורבי חנינא קאמר לה: כי סדם סום סנפש ולם מחכל פנפש עם הבשר כו׳ . כלומר לא תאכל הדם הנוכר בראש המקרא בעוד הנפש עם הבשר :ורבנן הסוא.

דסמך דם לאזהרת אבר מן החי לא למסרי משום חיות סמכי' אלא למיסר דם הקוה שהנפש יולאה בי משום דם הוא דסמכיה דלא תימא אזהרת עם גבי וזבחת מבקרך ומלאנך כתיב (דברים יב) דם שחיטה הוא דהוי דם אבל דם הקזה לא הוי דם להכי אקשייה לאבר מן החי מה אבר מן התי אסור מחמת איסורו אף דם מן החי מוזהר עלה משום דם ובלבד שיהא דם הנפש אבל דם הקוה שאין הנפש יולאה בו אינו קרוי דם אבל איסור חיות לא נזכר בו ולא בשום דם ובכריתות (דף כבי) מפרש איזהו דם הקזה שהנפש יולחה בו מטיפה המשחרת ואילך משהוא מתחיל לנאת שחור : למה לי למכחב . אבר מן החי בסיני ובבני נח אטו ישראל משום דקבלו תורה יצאו מכלל מצו' הראשונו' בשלמא עבודת כוכבים וגילוי עריות בסיני למילתייהו נשנית לפי שלא [נייל ולבני גח] פרשו כ"כ בבני נה על אלו עבירות שונשן עליהס וכן בעריות לפרש* עוכשן אלא אבר מוחחי למה לי לאהדורי: לום ולום נפפרם . כדמפרם לקמן מדנשנית עבודת כוכבים וגילוי עריות בסיני ואשכהן דאיענש עובדי כוכבים

עלייהו אף לאחר מתן תורה כדכתיב

(דברים יח) לא ימלא בך מעביר בנו ובתו וגו' ובגלל התועבות האלה וכן בעריות (ויקרא ית) כי את כל התועבות האל שמע מיניה כי יהיב קודשה בריך הוה תורה לישראל לא שקלינהו להכך מבני כח וכדקיימי להו קיימי וכל שלא נשנית

והא בסיני נאמר לישראל ולא לבני נח מסיני ואילך אף על גב דעד סיני נלטוו עליה מדלא הדר תנייה בסיני כדאיתא בעבודת סוכבים ובגילו עריות דאשכהן דאיעטש עובדי כוכבים עלייהו שמע מינה ישראל שינתו לקדושה שמדו באיסורן אבל שובדי כוכבים נעלן מהן ולקמן פריך דילמא להכי לא נשט דלבני נה הוא דאסירי ולא לישראל ומשני ליכא מידי דלישראל שרי ולשובדי כוכבים אסור שכשילאו מכלל בני נח להתקדש ילאו ולא להקל עליהם ולזה ליכא למימר דא"ב אמאי אתני עבודת כוכבים הילכך על כרחיך אותה שלא נשנית אינה בבני נח הילכך אם לא נשנית אבר מן החי הוה אמינא נטלוה מבני נח ממתן תורה וחילך: ואנו אין לנו אוהרה בבני נח ולא נשנית בסיני אלא גיד הנשה: ואליבא דרבי יסודם - דאמר בפרק גיד המשה (חלין דף ק:) מבני יעקב נאסר גיד המשה שהיו בני נח קודם מתן תורה ורבנן פליגי ואמרו בסיני נאמר ולא להם אלא שנכתב במקומו ואחר מתן תורה כתבו משה במקום המעשה על העתיד לידע מאיזה עעם נאסר להם ולרבי יהודה גופיה לישראל נאמר ולא לשאר בני כח דהא בני ישראל כתיב והא דקאמר הכא דאותן העומדות באיסורן לבני נה לעולם הוצרך לשטתן בסיני לאו משום דאי לא אהדרינהו הוה אמינא נגמר מגיד הנשה דלא נשנית ולישראל נאמר ולא לבני נח דמהא ליכא למיגמר שהרי לא נאסרה אלא לישראל ובעוד שהיו בני נה נמי להם נאסר ולא לאחרים אלא מדאתני עבודת כוכבים הוה גמרינן להו:ואשכשן דאישנוש שובד בוכבים שלייםו - שבע אומות כדכתיב לא ימלא בך מעביר בנו ובתו באש: אדרכם מדלא נישנים בסיני אימא לבני נה נאמרה לבני יעקב בעוד שהיו בני נח נחסר להם ולח משבחו לכלל ישראל: וסרי יפס סופר. שחסורה להם כדחמר לעיל (דף מי): לפו בני כיבוש נינסו - לח נתנה ארד לכבוש כי אם לישראל שאם לישראל לא הותר יפת תואר אלא במלחמה ע"י כידוש :משום דלפו בני מחילם נינהו אאא ישראל ניחוו

27.29 222

גליון השים גם' עובד כוכנים שעוסק בתורה עי' תגיגה דף יג ע"ל תופ' ד"ם חין:

[וע"ע תוס' יבמות סא.

[וחין]